

29

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 12 stycznia 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu przeprowadzania licytacji nieruchomości wchodzących w skład gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 24 stycznia 1968 r. o przymusowym wykupie nieruchomości wchodzących w skład gospodarstw rolnych (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 14 i z 1971 r. Nr 27, poz. 251) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 26 marca 1968 r. w sprawie zasad i trybu przeprowadzania licytacji nieruchomości wchodzących w skład gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 57) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzja prezydium powiatowej rady narodowej o wszczęciu postępowania przymusowego wykupu nieruchomości w drodze licytacji powinna określać nieruchomość lub ich części, które poddane będą licytacji, ich obszar i nazwisko właściciela.”;

2) w § 3 ust. 4:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nabywcą nieruchomości może być rolnik mający kwalifikacje do prowadzenia gospodarstwa rolnego, jeżeli zapewnia racjonalne zagospodarowanie nabytych gruntów”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w razie sprzedaży z licytacji części nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego na-

bywca powinien odpowiadać warunkom określonym w art. 163 Kodeksu cywilnego”;

3) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Jeżeli na licytacji nikt nie przystąpił do przetargu, właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej wyznaczy w drodze obwieszczenia drugą licytację, na której cena wywoławcza stanowić będzie dwie trzecie sumy oszacowania.”;

4) w § 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo wykupu nieruchomości po cenie wywoławczej (art. 3 ust. 4 ustawy o przymusowym wykupie nieruchomości wchodzących w skład gospodarstw rolnych) wykonuje prezydium powiatowej rady narodowej w drodze wydania decyzji, w razie gdy licytacja nie doszła do skutku z powodu braku licytantów, a nieruchomość jest potrzebna na cele rozwoju rolniczych jednostek gospodarki społecznej lub też może być należycie zagospodarowana przez innych rolników indywidualnych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: J. Okuniewski

30

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 21 stycznia 1972 r.

w sprawie zasad udzielania świadczeń leczniczych przez zakłady społeczne służby zdrowia pracownikom twórczym.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy twórczy zrzeszeni:

- a) w Związku Literatów Polskich,
 - b) w Związku Polskich Artystów Plastyków,
 - c) w Związku Kompozytorów Polskich,
 - d) w Związku Polskich Artystów Fotografików,
 - e) w Stowarzyszeniu Polskich Artystów Muzyków,
 - f) w Stowarzyszeniu Polskich Artystów Lutników,
 - g) w Stowarzyszeniu Filmowców Polskich,
 - h) w Stowarzyszeniu Polskich Artystów Teatru i Filmu
- uprawnieni są do korzystania ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia na zasadach ustalonych dla pracowników.

2. Do świadczeń, o których mowa w ust. 1, uprawnione są również osoby nie będące członkami wymienionych w ust. 1 związków i stowarzyszeń, jeżeli wykonują zawód artysty i posiadają kwalifikacje uprawniające do członkostwa w tych związkach i stowarzyszeniach.

3. Członkowie rodzin pracowników twórczych, o których mowa w ust. 1 i 2, pozostający na wyłącznym utrzymaniu pracownika twórczego, korzystają ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia na zasadach ustalonych dla członków rodzin pracowników.

§ 2. Dowodem uprawniającym do otrzymania świadczeń leczniczych jest:

- a) dla osób, o których mowa w § 1 ust. 1, legitymacja wydana przez właściwy związek lub stowarzyszenie z ważnością na dany rok kalendarzowy, stwierdzająca przynależność do związku lub stowarzyszenia pracowników twórczych,

- b) dla osób, o których mowa w § 1 ust. 2, zaświadczenie właściwego zarządu okręgowego Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki, wydane z ważnością na dany rok kalendarzowy,
- c) dla członków rodziny (§ 1 ust. 3) zaświadczenie wydane przez właściwy związek, stowarzyszenie lub zarząd okręgowy Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki z ważnością na dany rok kalendarzowy, stwierdzające stosunek rodzinny tych osób do pracownika twórczego oraz pozostawanie na wyłącznym jego utrzymaniu.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 29 września 1952 r. w sprawie zasad udzielania świadczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia pracownikom twórczym (Dz. U. z 1952 r. Nr 41, poz. 287 i z 1957 r. Nr 27, poz. 123).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*

31

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 14 stycznia 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania rybołówstwa przez polskie statki rybackie na wodach Północno-Wschodniego Atlantyku.

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 1963 r. Nr 22, poz. 115 i z 1970 r. Nr 3, poz. 14) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 26 maja 1970 r. w sprawie wykonywania rybołówstwa przez polskie statki rybackie na wodach Północno-Wschodniego Atlantyku (Dz. U. z 1970 r. Nr 14, poz. 126 i z 1971 r. Nr 9, poz. 98) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po § 5a dodaje się § 5b w brzmieniu:

„§ 5b. Zabrania się używania okrężnic do połowów śledzi na Morzu Celtyckim, w rejonie ograniczonym

przez 5° i 9° długości zachodniej oraz 49° i 52° 30' szerokości północnej.”;

- 2) w § 6a w pkt 1 po wyrazach „zabrania się połowów łososia w rejonie 1” skreśla się wyrazy „i 2”;

- 3) w § 6a dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) zabrania się połowów łososia na wodach rejonu 2 na południe od 62° szerokości północnej i pomiędzy 2° długości wschodniej a 11° długości zachodniej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *J. Szopa*

32

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 20 stycznia 1972 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze administracji morskiej upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania im upoważnień.

Na podstawie art. 148 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariusze administracji morskiej upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

- 1) art. 52 pkt 3 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318),
- 2) art. 42 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 1963 r. Nr 22, poz. 115 i z 1970 r. Nr 3, poz. 14),
- 3) art. 10 ust. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. z 1955 r. Nr 6, poz. 35, z 1961 r. Nr 6, poz. 42 i z 1971 r. Nr 12, poz. 117),

- 4) art. 78 pkt 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91).

§ 2. 1. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają dyrektorzy urzędów morskich.

2. Upoważnienie powinno zawierać podstawę prawną jego wydania, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego pracownika, numer legitymacji służbowej, datę wydania upoważnienia i okres jego ważności, podpis osoby wydającej upoważnienie oraz powinno być zaopatrzone w odciśnięcie pieczęci urzędowej organu wydającego upoważnienie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *J. Szopa*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34,
ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.